

Sygn. akt VIII Gz 69/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie;

Przewodniczący: SSO Barbara Jamiołkowska

Sędziowie: SO Marek Tauer

SR del. Artur Fornal (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko A. N. i U. S. (1)

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 29 marca 2013 r. (sygn. akt VIII GCo 201/12)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt VIII Gz 69/13

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. domagał się :

- nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 8 grudnia 1999 r. (sygn. akt VIII Ng 2485/99), zaopatrzonemu już w klauzulę wykonalności na rzecz tego wierzyciela, z zaznaczeniem zmiany nazwiska dłużniczki na obecne – A. N. (dawniej S.),
- wydania i doręczenia kolejnego tytułu wykonawczego przeciwko A. N. celem dokonania wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Nr (...).

Wnioskodawca podniósł w uzasadnieniu wniosku, że jego dłużniczka A. S. po rozwiązaniu małżeństwa przez rozwód powróciła do swego rodzowego nazwiska, co zostało udokumentowane dokumentami urzędowymi, zgodnie z art. 788 k.p.c., zaś zamiar złożenia wniosku o wpis hipoteki przymusowej na udziale dłużniczki w nieruchomości uzasadnia wydanie kolejnego tytułu wykonawczego.

Z załączonych do wniosku kopii dokumentów wynikało, że postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2002 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy nadał w/w nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz wnioskodawcy jako następcy prawnego wierzyciela (sygn. akt VIII GCo 39/02) oraz, że postanowieniem z dnia 20 marca 2009 r. Sąd ten wydał wierzycielowi

kolejny tytuł wykonawczy – oznaczony liczbą porządkową II – w celu egzekucji z majątku ruchomego dłużników U. S. (2) i A. S. i przysługujących im wierzytelności (sygn. akt VIII GCo 35/09).

Postanowieniem z dnia 29 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił powyższy wniosek, po ustaleniu, iż akta sprawy o sygnaturze akt VIII Ng 2485/99 zostały wybrakowane w dniu 20 maja 2011 r. Sąd ten podniósł w uzasadnieniu, iż klauzula wykonalności to akt, w którym sąd stwierdza, że tytuł egzekucyjny (m.in. prawomocne orzeczenie sądu) przedstawione przez wierzyciela nadaje się do wykonania i że prowadzenie egzekucji jest dopuszczalne. Dla nadania klauzuli niezbędne jest zatem stwierdzenie istnienia i wykonalności prawomocnego, co Sąd ustala na podstawie dokumentów utworzonych w aktach sprawy, w szczególności na podstawie znajdującego się tam oryginału tytułu egzekucyjnego. W ocenie Sądu pierwszej instancji w niniejszej sprawie nie można jednak ustalić istnienia w/w tytułu skoro zgodnie z prawem został on zniszczony, brak nadto podstaw do prowadzenia z urzędu postępowania o odtworzenie akt w/w sprawy. Sąd zaznaczył jednocześnie, że w razie zmiany okoliczności nie jest wykluczone uwzględnienie wniosku w innym postępowaniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca, zarzucając naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, m.in. art. 788 k.p.c. poprzez nie nadanie klauzuli wykonalności pomimo wykazania przez wierzyciela istniejących ku temu przesłanek, a nadto art. 793 k.p.c. poprzez niewydanie dalszego tytułu wykonawczego. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie jego wniosku.

W uzasadnieniu wierzyciel podniósł, że w toku postępowania wykazał samo istnienie tytułu wykonawczego (tym samym prawomocność tytułu egzekucyjnego) załączając do wniosku kopię drugiego tytułu wydanego na potrzeby egzekucji z ruchomości oraz dokument urzędowy – odpis księgi wieczystej – zawierający wpis dokonany na podstawie pierwszego z wydanych mu tytułów. W ocenie wierzyciela nie powinien on ponosić konsekwencji wybrakowania akt przez Sąd Rejonowy, w sytuacji gdy samo istnienie tytułu nie może budzić wątpliwości. Do zażalenia załączono oryginał II tytułu wydanego celem prowadzenia egzekucji z ruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie nie może zostać uwzględnione. Nie budzi żadnych wątpliwości, że dla stwierdzenia czy orzeczenie jest prawomocne niezbędny jest wgląd do akt sprawy, w której dane orzeczenie zostało wydane. Niedopuszczalne jest bowiem ustalenie powyższej okoliczności na podstawie samego tylko oświadczenia strony przedstawiającej odpis orzeczenia, w sytuacji gdy akta sprawy – a wraz z nimi również orzeczenie – zostało zniszczone. Odtworzenie w takiej sytuacji akt sprawy nie jest konieczne jedynie wówczas, gdy nie chodzi o wykonanie orzeczenia lub stwierdzenie jego prawomocności, a jego istnienie ma stanowić jedynie materialnoprawną przesłankę w późniejszym postępowaniu. Jedynie w tym ostatnim przypadku strona może wykazywać treść i prawomocność orzeczenia wszelkimi środkami dowodowymi (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2000 r., II CKN 652/99, LEX nr 39931, „Wokanda” 2000/5/8).

Zgodnie z art. 716 k.p.c. w przypadku zaginięcia lub zniszczenia akt sprawy prawomocnie zakończonej odtworzeniu podlega orzeczenie kończące postępowanie w sprawie oraz ta część akt, która jest niezbędna do ustalenia jego treści. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 października 2005 r., II CK 748/04 (LEX nr 187018) wyjaśnił, iż celem postępowania o odtworzenie akt jest m.in. usunięcie przeszkody do egzekwowania roszczenia.

W sytuacji zatem gdy nastąpiło zniszczenie akt sprawy (po upływie okresu ich przechowywania) nie jest możliwe uwzględnienie wniosku strony o wydanie jej tytułu wykonawczego (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZP 147/06, OSNC 2007, nr 12, poz. 177). Bez uprzedniego odtworzenia akt sprawy – w postępowaniu, które może być wszczęte również na wniosek strony (art. 717 § 1 k.p.c. w zw. z art. 718 § 1 i 2 k.p.c.) – nie jest zatem możliwe wydanie kolejnego tytułu wykonawczego na podstawie art. 793 k.p.c.

W tym stanie rzeczy bezprzedmiotowy jest zarzut naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 788 k.p.c. Na marginesie jedynie należy zwrócić uwagę, że w orzecznictwie wyrażono zapatrywanie, iż przepis ten znajdzie zastosowanie jedynie w przypadku zmiany stron (tj. przejścia uprawnienia lub obowiązku stwierdzonego tytułem

egzekucyjnym na inną osobę). Wydaje się zatem, że oznaczenie dłużnika w tytule wykonawczym nieaktualnym nazwiskiem nie stanowi przeszkody do prowadzenia egzekucji, o ile wierzyciel wykaże przed organem egzekucyjnym dokumentem urzędowym zmianę nazwiska (nazwy) dłużnika (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 1975 r., II CZ 5/75, OSP 1976, z. 2, poz. 37; zob. także uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 marca 1993 r., I Acz 138/93, OSA 1993, nr 11, poz. 78).

Mając na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy